

hvilken Henseende det navnlig fortjener at komme i Betragtning, at Straffeanstalten paa Bridsløselille Mark ikke kan antages foruden sit eget Tjenestepersonale at ville faae nogen militær Bevogtning.

Der er ikke blandt Embedsmændene opført nogen Direktør, da det Overtilsyn og den Kontrol, som maatte være at føre med Inspektøren og Anstalten i det Hele, formentlig bedst bør overdrages til Overinspektøren for Fængselsvæsenet, ligesom der ved Anstalten vil blive indrettet et Opsynsraad, bestaaende af et vist Antal dertil udnævnte eller valgte Mænd under Overinspektørens Forsæde. Det er vel ikke nødvendigt, at Overinspektøren sær- ligt lønnes for disse Funktioner, eller at der beregnes Lønninger til de andre Medlemmer af Opsynsraadet, men derimod bør der udfastes en Sum til Befordringsudgifter og Diæter for ham ligesom til Rejsudgifters Beskrivelse for Raadets øvrige Medlemmer. Paa Grund af Straffeanstaltens Beliggenhed vil det være nødvendigt at tilstaae hele Personalet, ialtfald med Undtagelse af Lægen og Underlærerne, fri Bolig, og dernæst er det ogsaa forudsat, at Inspektøren, Præsten, den medicinske Medhjælper, Bogholderen, Kassereren, Degnen, Over- og Underopsynsbetjentene, Bækmestrene, Spisemesteren, Portneren og Maskinmesteren skulle opbevare forskellige Kvantiteter Brænde, at Over- og Underopsynsbetjentene, Bækmestrene, Spisemesteren, Portneren og Karlene erholde fri Forpleining eller, for de gifte Betjentes Bedkommende, et tilsvarende Beløb i Penge, samt at Over- og Underopsynsbetjentene, Bækmestrene, Portneren, Maskinmesteren og de Betjente, der skulle udføre Nattevagten, erholde Uniform leveret.

ad § 14.

Uagtet Lægerne ved de to Helbredelsesanstalter for Sindssvage ikke lønnes umiddelbart af Statskassen, har man dog fundet det rettest at opføre Gagerne for dem i nærværende Udkast, da de ere udnævnte af Kongen. Jovrigt henvises i saa Henseende til Kommissionsbetænkningen, p. 37 og 83.

ad § 15.

Af Hensyn til de fra Island derom indkomne indtrængende Andragender har man troet at maatte foreslaae de Amtmændene og flere Embedsmænd paa denne Tid tillagte Gager forbedre, idet det maa erkjendes, at de Gager, som disse Embedsmænd nu nyde, ingenlunde staae i Forhold til den Fordyrelse af Livets første Fornødenheder, som ogsaa der har fundet Sted, saa at der endog er Anledning til at befrygte, at Ministeriet ikke vil kunne erholde de derværende Embeder forsvarlig besatte, naar ikke en Forhøielse af Gagerne indtræder, i hvilken Henseende man skal bemærke, at uagtet Embedet som 2den Assessor i den Islandske Overret, hvormed er forbunden en Gage paa 1000 Rd., nu paa 3die Aar har været vakant og Vakancen gjentagende har været bekendtgjort, har der ikke hidtil til samme meldt sig nogen Supplikant. Men naar der tillægges de islandske Embedsmænd en Forbedring af deres Gager, maa en lignende ogsaa forundes Embedsmændene paa Færøerne, der leve omtrent under samme Bilskaar. I Henhold hertil har man altsaa i denne Paragraph optaget Bestemmelser, der Ord for andet stemme med, hvad der af den i sin Tid af Indenrigsministeriet nedsatte Kommission blev foreslaaet; see dennes Betænkning p. 38 ff. og p. 83.

ad § 20.

Det er anseet mindre passende at fremkomme med Begjæring om Lønningsforhøielse til Distriktslægerne paa en Tid, da der er reist Spørgsmaal, om ikke største Deelen af disse Embeder burde inddrages og til Bestridelse af de Forretninger, hvilke Distriktslægerne hidtil have udført i det Offentliges Tjeneste, ansættes Amtsskifter, der i saa Fald tillige skulde have væsentlig Andel i Ledelsen af Sundhedspolitiet. Skjøndt dette Spørgsmaal endnu ikke har kunnet komme under nærmere Overveielse, fordi de forberedende Skridt til en Omdannelse af Sundhedspolitiet ikke ere tilendebragte, har man dog ikke troet at burde optage det ældre Udkasts § 17 i det nye Udkast; men da det dog maa erkjendes, at Distriktslægernes